

Oba sta velik del življenja posvetila delovanju v gasilskih vrstah.

»Skoraj ne moreva verjeti, da je minilo že 60 let najinega skupnega življenja,« sta povedala bisernoporočnica Anica in Roman Muršec, ki sta skupaj s sorodniki in prijatelji, 4. avgusta, praznovala 60 let skupnega zakonskega življenja. Oba bisernoporočna obreda, cerkveni in civilni, sta potekala v cerkvi Sv. Lenarta v Lenartu. Civilni del sta opravila župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger, ki jima je izrekel nekaj lepih besed, ter jima ob izročitvi darila občine izročil bisernoporočno listino in tajnica Metka Vurcer, ki je ob poročnem obredu predstavila življenjsko zgodbo zakoncev. Cerkveni obred je ob zahvalni maši opravil naddekan Martin Bezgovšek. V svojem nagovoru je zakoncema čestital ob njunem jubileju, ter jima zaželel trdnega zdravja. Ob cerkvenem obredu jima je na koro zapel Cerkveni pevski zbor, pod vodstvom organista Lojzeta Peserla.

Anica Muršec, rojena Senekovič, se je rodila 17. 07. 1925, kot hči pokojnih staršev Rudolfa in Marije Senekovič, posestnikov v Lenartu. Leta 1936 se je brat Ivan, med služenjem vojaškega roka, pri skupinskem kopanju, utopil v reki Moravi v Srbiji. Leta 1938 je umrl oče, kar je otežilo njihovo življenje, saj ni bilo dohodka za preživljanje, razen iz posestva, ki pa je zahtevalo težko delo. Anica je končala osnovno in meščansko šolo. Ker je obvladala nemški jezik, je bila med vojno zaposlena na občini, v administraciji pri razdeljevanju šiviljskih nakaznic. Septembra 1944 je bila poslana na prisilno delo v Rottenman v Avstriji, kjer je delala v tovarni, kot varilka, vse do konca vojne. Po vrnitvi domov je pomagala pri raznih delih v gospodinjstvu in na posestvu in se ponovno zaposlila na Občini Lenart, kot administratorica pri delitvi živilskih nakaznic. Zaradi političnih razmer, je ostala brez zaposlitve in se po določenem času zaposlila kot administratorica v Veterinarski ambulanti v Lenartu. Po dveh letih se je ponovno zaposlila na občini, kjer je občane oskrbovala z živilskimi nakaznicami ter vršila administrativne posle. Na občini je delala skupaj 18 let. Pozneje se je zaposlila v upravi trgovskega podjetja Mercator in se leta 1980 tudi upokojila.

Roman Muršec, se je rodil 30. 07. 1926 v Spodnjih Žerjavcih, pokojnim staršem Feliksu in Ivani, rojeni Kos. Osnovno šolo je končal v Lenartu, nato pa se je, pri mizarškemu mojstru Andreju Krambergerju v Lenartu, izučil za mizarja. Leta 1943 je obiskoval obrtno šolo v Mariboru. Maja 1944 je bil nasilno mobiliziran v nemško vojsko, iz katere se je vrnil 09. 08. 1945. Ponovno se je zaposlil pri mizarju Krambergerju, kjer je 1946. leta opravil pomočniški izpit. Marca leta 1948 je odšel za 20 mesecev v Beograd na služenje vojaškega roka, kjer je končal podoficirsko sanitetno vojaško šolo. Po vrnitvi se je decembra 1949 zaposlil v Tovarni avtomobilov (TAM)

Bisernoporočnica Anica in Roman Muršec iz Lenarta

Prispeval Administrator

Ponedeljek, 06 Avgust 2012 00:00 - Zadnjič posodobljeno Sreda, 03 December 2014 08:56

Maribor, kjer je leta 1952 prevzel mizarski obrat in bil poslovodja do upokojitve 1984. Delovno področje, ki ga je vodil, je zahtevalo strokovno usposobljenost, zato je opravil delovodsko šolo in leta 1956 izpit za visoko kvalifikacijo ter leta 1957 izpit za mizarskega mojstra in s tem pridobil srednješolsko izobrazbo.

Roman je od leta 1946 član PGD Lenart. Ves svoj prosti čas je namenil delu v gasilskih vrstah, saj je v operativi delal polnih 52 let. V tem obdobju je bil 25 let poveljnik Občinske gasilske zveze Lenart, sedaj pa je častni poveljnik Gasilske zveze Lenart. 15 let je bil tudi predsednik PGD Lenart, sedaj pa je častni predsednik. Največje zadovoljstvo mu je, da so v tem obdobju zgradili novi gasilski dom v Lenartu, katerega sta leta 1994 odprla tedanji župan Jože Škrlec in Roman Muršec. Roman je tudi višji gasilski častnik III. stopnje in nosilec najvišjega republiškega gasilskega odlikovanja Matevža HACETA. Prejel je tudi zlato značko Matevža HACETA. Tudi Anica je bila članica Gasilskega društva Lenart od leta 1949, kjer je vrsto let delala kot referent za kulturo in prosveto.

Anica in Roman sta se spoznala na družabni prireditvi in se tudi zaljubila ter se 25. 05. 1952. leta v Lenartu poročila.

Nekaj časa sta živela v hiši pri Aničini mami na Mariborski cesti v Lenartu. Pozneje sta si na Jurovski cesti v Lenartu zgradila hišo, v katerem preživljata jesen življenja. Njun zakon sta obogatila sinova Roman in Janko, ki sta si ustvarila družini in ju obdarila s dvema vnukoma in vnukinjo ter tremi pravnuki in tremi pravnukinjami. Kot sta dejala, jima njuna otroka s svojimi družinami, z obiski polepšajo jesen življenja. Ko smo ju vprašali, kaj ju je toliko let vezalo v zakonu, sta dejala: »Nič ne skrivava, to je bila ljubezen, medsebojno zaupanje, potrpljenje in odpuščanje.« Ker ima sin Janko v Mariboru, na Teznem gostinski lokal, jima je v njem pripravil prijetno druženje s številnimi svati, za kar se mu zahvalujeta.